

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
16. juni 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-670/16	Mengesteab 1. Kan en asylansøger gøre gældende, at ansvaret overgår til den anmodende medlemsstat, når fristen for fremsættelse af anmodning om overtagelse (jf. artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 604/2013) er udløbet? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kan en asylansøger ligeledes gøre gældende, at ansvaret er overgået, når den anmodede medlemsstat fortsat er rede til at overtage ham? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Kan det henholdsvis på grundlag af den anmodede medlemsstats udtrykkelige accept eller formodede accept (artikel 22, stk. 7, i forordning nr. 604/2013) sluttes, at den anmodede medlemsstat fortsat er rede til at overtage asylansøgeren? 4. Kan tomånedersfristen i artikel 21, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 604/2013 udløbe efter tremåneders fristen i artikel 21, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 604/2013, når den anmodende medlemsstat lader hengå mere end en måned fra tremånedersfristen	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	20.06.17

	<p>begynder at løbe, inden den retter forespørgsel til Eurodac-databasen? 5. Betragtes en ansøgning om international beskyttelse som indgivet allerede ved udstedelsen af det første bevis for registrering som asylsøgende, eller først ved registrering af en formel asylansøgning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 604/2013? Særligt spørges: a) Er beviset for registrering som asylsøgende en formular eller en rapport i den forstand, hvori disse udtryk er anvendt i artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 604/2013? b) Er den kompetente myndighed i henhold til artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 604/2013 den myndighed, der er ansvarlig for modtagelsen af formularen eller for udfærdigelsen af rapporten, eller den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende asylansøgningen? c) Er en af myndighederne udfærdiget rapport ligeledes kommet den kompetente myndighed i hænde, når denne har fået meddelelse om det væsentligste indhold i formularen eller rapporten, eller kræves det, at den får fremsendt rapporten i original eller kopi? 6. Kan forsinkelser mellem den første ansøgning om asyl henholdsvis den første udstedelse af et bevis for registrering som asylsøgende og indgivelse af en anmodning om overtagelse bevirke, at ansvaret overgår til den anmodende medlemsstat ved analog anvendelse af artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 604/2013, eller forpligte den anmodende medlemsstat til at gøre brug af retten til selv at overtage sagens behandling som omhandlet i artikel 17, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 604/2013? 7. For det tilfælde at et af de alternativer, der er nævnt i spørgsmål 6, besvares bekræftende: Fra hvilket tidspunkt må det antages, at der foreligger en uforholdsmæssig forsinkelse med indgivelse af en anmodning om overtagelse? 8. Overholder en anmodning om overtagelse, hvori den anmodende medlemsstat alene giver oplysning om indrejsedatoen i den anmodende medlemsstat samt datoen for indgivelse af den formelle asylansøgning, men ikke datoen for den første anmodning om asyl henholdsvis datoen for udstedelse af det første bevis for registrering som asylsøgende, fristen i artikel 21, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 604/2013, eller er en sådan anmodning »uvirksom«?</p>			
C-621/15	<p>W e.a.</p> <p>1. Er artikel 4 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar på området for lægemiddellaboratoriernes ansvar for de vacciner, som de fremstiller, til hinder for en bevismåde, hvorefter den ret, der behandler sagens realitet, i forbindelse med udøvelsen af sin eneret til at bedømme denne, kan fastslå, at de faktiske forhold, som sagsøgeren har gjort gældende, udgør bestyrkede, præcise og samstemmende formodninger, som kan bevise vaccinenes defekt og tilstedeværelsen af en</p>	Lægemedelstyrelsen	Dom	21.06.17

	<p>årsagsforbindelse mellem defekten og sygdommen, uanset at det er konstateret, at den medicinske forskning ikke har fastslået en forbindelse mellem vaccinen og sygdommens indtræden? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 4 i direktiv 85/374 da til hinder for en formodningsordning, hvorefter tilstedeværelsen af en årsagsforbindelse mellem defekten ved en vaccine og den skade, som den skadelidte har lidt, altid vil blive anset for fastslået, når visse tegn på en årsagsforbindelse foreligger? 3. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 4 i direktiv 85/374 da fortolkes således, at det bevis, som det påhviler skadelidte at føre, for tilstedeværelsen af en årsagsforbindelse mellem defekten ved en vaccine og den skade, som denne har lidt, kun kan anses for ført, hvis denne forbindelse er videnskabeligt fastslået?</p>			
C-178/16	<p>Impresa di Costruzioni Ing. E. Mantovani et RTI Mantovani e Guerrato</p> <p>Er det til hinder for en korrekt anvendelse af dels artikel 45, stk. 2, litra c) og g), og artikel 45, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 [udelades], dels de EU-retlige principper om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhed, ligebehandling, proportionalitet, gennemsigtighed, forbuddet mod at gøre proceduren mere bebyrdende, sikring af en så bred konkurrence som muligt på markedet for offentlige kontrakter samt princippet om, at sanktioner skal være fastlagt udtømmende og have bestemt karakter, at nationale bestemmelser, såsom artikel 38, stk. 1, litra c), i lovdekret nr. 163 af 12. april 2006 (loven om offentlige bygge- og anlægskontrakter, tjenesteydelseskontrakter og vareindkøbskontrakter til gennemførelse af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF), med senere ændringer, bestemmer, at den i bestemmelsen fastsatte pligt til at afgive en erklæring om, at en tilbudsgiver ikke ved endelige straffedomme (herunder domme om anvendelse af straf efter begæring fra parterne) er blevet dømt for de heri angivne forbrydelser, udvides til at omfatte personer, der fratradte embeder i virksomheden året inden offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen, og fastsætter en deraf følgende grund til udelukkelse fra udbudsproceduren, såfremt virksomheden ikke beviser, at der fuldstændigt og reelt er blevet taget afstand fra disse personers strafbare adfærd, idet vurderingen om afstandtagen overlades til den ordregivende myndigheds skøn med den konsekvens, at den ordregivende myndighed i praksis kan indføre en række forpligtelser, hvis manglende opfyldelse medfører udelukkelse fra udbudsproceduren, herunder navnlig (i) oplysnings- og erklæringsforpligtelser om strafferetlige procedurer, som endnu ikke er afgjort ved endelig dom (og hvis udfald således er usikkert), der ifølge loven end ikke</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	21.06.17

	er fastlagt med hensyn til personer, der bestrider embeder (ii) forpligtelser til spontan afstandtagen, idet disse forpligtelser ikke er nærmere bestemt med hensyn til dels de former for adfærd, som ikke er strafbare, dels den respektive tidsramme (hvis opfyldelse kan kræves selv inden det tidspunkt, hvor straffedommen bliver endelig), dels den fase i proceduren, hvor de skal opfyldes (iii) forpligtelser til loyalt samarbejde med upræcis afgrænsning, bortset fra en henvisning til det almindelige krav om god tro?			
C-306/16	<p>Maio Marques da Rosa</p> <p>1) I lyset af artikel 5 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 samt artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er det da nødvendigt i et tilfælde med skiftedagsarbejdere, der har skiftende hvileperioder, og som er ansat i en virksomhed, der har åbent alle ugens dage, men som ikke er åben kontinuerligt i alle døgnets 24 timer, at tildele den obligatoriske hviledag, som arbejdstageren har ret til inden for hver syvdagesperiode, dvs. som minimum på syvendedagen efter seks på hinanden følgende arbejdsdage? 2) Er en fortolkning, hvorefter arbejdsgiveren i forhold til disse arbejdstagere frit kan vælge de dage, hvor han inden for hver uge tildeler arbejdstageren de hvileperioder, som den pågældende har ret til, således at arbejdstageren kan forpligtes til uden vederlag for overarbejde at arbejde i op til ti på hinanden følgende dage (f.eks. fra onsdagen i én uge, hvor der har været hviledag mandag og tirsdag, indtil fredagen i den følgende uge, hvorefter lørdag og søndag er hviledag), forenelig med de nævnte direktiver og bestemmelser? 3) Er en fortolkning, hvorefter den ikke-afbrudte hvileperiode på 24 timer kan tildeles på en hvilken som helst kalenderdag inden for en bestemt periode på 7 kalenderdage, og den efterfølgende ikke-afbrudte hvileperiode på 24 timer (hvortil lægges 11 timer daglig hvile) ligeledes kan tildeles på en hvilken som helst kalenderdag inden for den periode på syv kalenderdage, der følger efter den førstnævnte periode, forenelig med disse direktiver og bestemmelser? 4) Er en fortolkning, hvorefter arbejdstageren i stedet for at afholde en ikkeafbrudt hvileperiode på 24 timer (hvortil lægges 11 timer daglig hvile) for hver syvdagesperiode kan afholde to perioder, sammenhængende eller ej, på 24 timers ikke-afbrudt hvile på en hvilken som helst af de fire kalenderdage i en bestemt periode på 14 kalenderdage, forenelig med disse direktiver og bestemmelser, henset også til artikel 16, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	21.06.17
C-413/15	<p>Farrell</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal testen i dom Foster m.fl. [udelades] (sag C-188/89), jf. dommens præmis 20, vedrørende spørgsmålet om, hvad der udgør et</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	22.06.17

	<p>statsligt organ i en medlemsstat, forstås således, at betingelserne i denne test skal finde anvendelse (a) kumulativt, eller (b) hver for sig? 2. For så vidt som visse særlige forhold, der blev henvist til i dom Foster m.fl. [udelades] (sag C-188/89), subsidiært kan anses for at være forhold, hvortil der skal tages behørigt hensyn ved en overordnet bedømmelse, findes der da et grundlæggende princip bag de særlige forhold, der blev lagt til grund i den nævnte dom, som en ret skal anvende ved afgørelsen af, om et bestemt organ er et statsligt organ? 3. Er det tilstrækkeligt, at en medlemsstat har tildelt et organ en omfattende forpligtelse med det angivelige formål at opfylde EU-retlige forpligtelser, for at dette organ kan anses for at være et statsligt organ i medlemsstaten, eller er det herudover nødvendigt, at et sådant organ endvidere har a) særlige beføjelser eller b) fungerer under medlemsstatens direkte kontrol eller tilsyn?</p>			
C-549/15	<p>E.ON Biofor Sverige</p> <p>1. Skal begreberne »massebalance« og »blanding« i VE-direktivets artikel 18, stk. 1, fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtede til at godkende handel med biogas mellem medlemsstaterne via sammenkoblede gasnet? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er den omhandlede direktivbestemmelse i så fald forenelig med artikel 34 TEUF, selv om anvendelsen kan antages at virke handelsbegrænsende?</p>	Energistyrelsen	Dom	22.06.17
C-126/16	<p>Federatie Nederlandse Vakvereniging e.a.</p> <p>1. Er den nederlandske konkursbehandling i tilfælde af overdragelse af den konkursramte virksomhed, hvor der forud for konkursen er gennemført en af retten kontrolleret pre-pack-procedure, der udtrykkeligt har til formål at videreføre (dele af) virksomheden, i overensstemmelse med formålet med og rækkevidden af direktiv 2001/23/EF, og er artikel 7:666, stk. 1, litra a), i Burgerlijk Wetboek (den borgerlige lovbog, herefter »BW«) set i dette lys (stadig) i overensstemmelse med direktivet? 2. Finder direktiv 2001/23/EF anvendelse i det tilfælde, hvor en af retten udpeget såkaldt »på tænkt kurator« (»beoogd curator«) allerede før konkursen sætter sig ind i skyldnerens situation og undersøger mulighederne for, at en tredjemand genstarter virksomhedens aktiviteter, og endvidere træffer forberedelse til handlinger, der skal foretages kort efter konkursen for at sikre genstarten ved hjælp af en overdragelse af aktiver, hvorved skyldnerens virksomhed eller en del heraf på konkursens dato eller kort derefter overdrages, og aktiviteterne (næsten) uden afbrydelse fortsættes helt eller delvist? 3. Har det herved nogen betydning, om virksomhedens videreførelse er det primære formål med den nævnte pre-pack-procedure, eller om den på tænkte kurators formål med denne pre-pack-procedure og salg af aktiverne i form af en »going concern« direkte efter konkursen primært er at opnå</p>	Justitsministeriet	Dom	22.06.17

	<p>en maksimering af provenuet til alle kreditorer, eller at der inden for rammerne af pre-packproceduren før konkursen opnås enighed om overdragelse af aktiverne (videreførelse af virksomheden), og dennes udførelse formaliseres og/eller gennemføres efter konkursen? Og hvorledes skal dette bedømmes, hvis såvel virksomhedens videreførelse som provenumaksimering tilstræbes? 4. Bestemmes tidpunktet for virksomhedens overførsel med henblik på anvendelsen af direktiv 2001/23/EF og den herpå beroende artikel 7:662 ff. i BW inden for rammerne af en pre-pack-procedure forud for virksomhedens konkurs af den før konkursen tilvejebragte faktiske enighed om virksomhedens overdragelse, eller afhænger dette tidspunkt af, hvornår egenskaben af indehaver, der driver den pågældende enhed, faktisk overgår fra overdrageren til erhververen?</p>			
C-163/16	<p>Louboutin et Christian Louboutin</p> <p>Er begrebet [form] som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 2008/95/EF (henholdsvis »Form«, »shape« og »forme« i den tyske, den engelske og den franske version af varemærkedirektivet) begrænset til varens tredimensionelle egenskaber, såsom dens konturer, mål og volumen (som kan udtrykkes tredimensionelt), eller omfatter denne bestemmelse også andre (ikke tredimensionelle) egenskaber ved varen såsom farven?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	22.06.17
C-423/16 P	<p>HX mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at appellen er begrundet og i sin helhed kan antages til realitetsbehandling, og alle anbringender til støtte for appellen tages til følge. — Det fastslås, at de anfægtede retsakter delvis kan annulleres. — Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 2. juni 2016 i sag T-723/14, HX mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves for så vidt angår den del, hvorved Hashem Akkad ikke fik medhold. — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/837 af 28. maj 2015 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, hvorved Rådet forlængede gyldigheden af afgørelse 2013/255 frem til den 1. juni 2016, annulleres, for så vidt som den vedrører Hashem Akkad.</p> <p>— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger, herunder udlæg, honorarer osv. i forbindelse med dennes forsvar.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	22.06.17
C-329/16	<p>Syndicat national de l'industrie des technologies médicales et Philips France</p> <p>Skal [Rådets] direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 [om medicinsk udstyr (EFT 1993, L 169, s. 1)] fortolkes således, at en software, der har til formål at tilbyde receptudstedere i byerne, ved sundhedsinstitutioner eller ved medicinsk-soziale institutioner støtte til at udskrive recepter på lægemidler for at forbedre sikkerheden ved</p>	Lægemiddelstyrelsen	GA	28.06.17

	receptudskrivningen, lette arbejdet for receptudskriveren, fremme receptens forenelighed med de nationale lovkrav og mindske udgifterne til en kvalitetsmæssigt ensartet behandling, udgør medicinsk udstyr som omhandlet i dette direktiv, når denne software besidder mindst en funktion, der gør det muligt at anvende en patients data med henblik på at hjælpe patientens læge med at udfærdige vedkommendes recept, bl.a. ved at afsløre kontraindikationer, interaktion med andre lægemidler og overdoseringer, men softwaren ikke selv har en virkning i eller på det menneskelige legeme?			
C-436/16	Leventis et Vafeias Sagen vedrører: Omfatter en aftale om værneting, som indgås af selskaber i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001, og som i den konkrete situation er indeholdt i det privat oprettede dokument af 14. november 2007, der blev underskrevet af det første og det andet kassationsinstævnte selskab – hvis artikel 10 fastlægger, at »herværende aftale reguleres af engelsk lovgivning og omfattes af de engelske retters kompetencer, idet enhver tvist som følge af eller i anledning af aftalen alene skal afgøres af den højeste ret (High Court) i England og Wales« – for så vidt angår handlinger og undladelser udvist af organer i det andet kassationsinstævnte selskab, som repræsenterer og tegner selskabet i henhold til artikel 71 i Astiko Kodika, også de ansvarlige personer, som har handlet ved udøvelse af deres opgaver, og som i henhold til den nævnte artikel, sammenholdt med artikel 926 i Astiko Kodika, hæfter solidarisk med selskabet som juridisk person?	Justitsministeriet	Dom	28.06.17
C-226/16	Eni e.a. – Skal artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat pålægger naturgasleverandører yderligere forpligtelser ved at lade kunder, der ikke er nævnt i samme forordnings artikel 2, stk. 1, være omfattet af »de beskyttede kunder«, hvis forbrug bidrager til at definere rækkevidden af den lagringspligt, der har til formål at sikre kontinuiteten i forsyningen? – Skal artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat pålægger naturgasleverandører krav vedrørende den lagrede gasmængde, udtrækningskapaciteten og den lagringskapacitet, der er erhvervet for de rettigheder, der svarer til størrelsen af det lager, der skal holdes på denne medlemsstats område, når det i denne bestemmelse samtidig foreskrives, at ministeren i forbindelse med vurderingen af en leverandørs lagringskapacitet skal tage hensyn til de andre reguleringsinstrumenter, som den pågældende råder over?	Energistyrelsen	GA	29.06.17
C-383/16	Vion Livestock 1. Skal artikel 5, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, i Rådets	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	29.06.17

	<p>forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter (forordning nr. 1/2005) sammenholdt med bestemmelserne vedrørende logbogen i bilag II til denne forordning fortolkes således, at de omfatter den forpligtelse for organisatoren af forsendelsen og/eller brugeren, at de ved forsendelse af dyr til et tredjeland skal føre logbogen helt frem til bestemmelsesstedet i dette tredjeland? 2. Skal artikel 5 og 7 i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport (forordning nr. 817/2010) sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt logbogen ikke er ført helt frem til bestemmelsesstedet i tredjelandet, fordi transportvirksomheden har opfyldt sin pligt til at give logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet i henhold til punkt 7 i bilag II til forordning nr. 1/2005? 3. Skal artikel 5 og 7 i forordning nr. 817/2010 sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt eksportøren ikke kan godtgøre, at forskrifterne i forordning nr. 1/2005 er opfyldt i en situation, hvor dyrlægen inden for rammerne af den kontrol, han i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 817/2010 skal gennemføre i tredjelandet, ikke kan efterprøve, om ruteplansoptegnelserne (logbogen) er tilfredsstillende, dvs. om bestemmelserne i forordning nr. 1/2005 er overholdt (og han følgelig heller ikke kan bekræfte, at kontrolresultatet er tilfredsstillende), fordi transportvirksomheden har givet logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Fødevarerstyrelsen		
T-27/16	<p>Det Forenede Kongerige mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 (1), hvorved det bl.a. blev fastslået, at en del af landbrugsudgifterne vedrørende beregningen af værdien af den afsatte produktion, som Storbritannien havde erklæret, var blevet afholdt i strid med EU-retten og ikke kan finansieres af EGFL og ELFUL, hvilket førte til en samlet finansiell korrektion på 1 849 194,86 EUR, annulleres delvist. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	29.06.17
T-392/15	<p>Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den har underlagt udøvelse af notarvirksomhed et nationalitetskrav. Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	04.07.17

C-190/16	<p>Fries</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er FCL.065, litra b), i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 forenelig med forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i chartrets artikel 21, stk. 1? 2. Er FCL.065, litra b), i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 forenelig med chartrets artikel 15, stk. 1, hvorefter enhver har ret til at arbejde og til at udøve et frit valgt eller accepteret erhverv? 3. Såfremt det første og andet spørgsmål besvares bekræftende: a) Omfatter begrebet »erhvervsmæssig lufttransport« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i henholdsvis FCL.065, litra b), og FCL.010 i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 ligeledes såkaldt tomme flyvninger, som foretages som led i et luftfartselskabs erhvervsvirksomhed, og på hvilke der hverken transporteres passagerer, gods eller post? b) Omfatter begrebet »erhvervsmæssig lufttransport« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i henholdsvis FCL.065, litra b), og FCL.010 i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011, uddannelse og eksaminationer, hvorunder den 65-årige pilot opholder sig i flyets cockpit som ikke-flyvende medlem af besætningen?</p>	Beskæftigelsesministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	05.07.17
C-224/16	<p>AEBTRI</p> <p>1) Har Den Europæiske Unions Domstol for at undgå modstridende retsafgørelser kompetence til at fortolke toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-Convention) af 14. november 1975, som De Europæiske Fællesskaber har tiltrådt med Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78, på en for medlemsstaternes domstole bindende måde, når det drejer sig om denne konventions artikel 8 og artikel 11, med henblik på at bedømme, om der foreligger hæftelse for den garanterende organisation, som også er reguleret i artikel 457, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (gennemførelsesforordningen til toldkodeksen)? 2) Tillader fortolkningen af artikel 457, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen sammenholdt med TIR-konventionens artikel 8, stk. 7, (nu artikel 11, stk. 2) og de tilhørende forklarende bemærkninger at lægge til grund, at toldmyndighederne i en sag som den foreliggende, når de i TIRkonventionens artikel 8, stk. 1 og 2, nævnte beløb er forfaldne, så vidt muligt skal forlange dem indriet af indehaveren af TIR-carnetet, som skylder disse beløb direkte, før de retter krav mod den garanterende organisation? 3) Kan det lægges til grund, at den modtager, som har erhvervet en vare eller har den i sin besiddelse, om hvilken det vides, at den er transporteret med TIR-carnet, og for hvilken det ikke er konstateret, at den er frembudt for bestemmelsestoldstedet og angivet til dette, alene på grundlag af disse omstændigheder er den person, som</p>	SKAT	GA	05.07.17

	<p>burde have vidst, at varen var unddraget toldtilsyn, og skal den pågældende anses for solidarisk hæftende debitor som omhandlet i artikel 203, stk. 3, tredje led, sammenholdt med artikel 213 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks? 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Er toldmyndighedernes passivitet med hensyn til at forlange betaling af toldskylden af denne modtager til hinder for, at den garanterende organisations ansvar i henhold til TIR-konventionens artikel 1, nr. 16) – som også er reguleret i artikel 457, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen – indtræder?</p>			
C-650/15 P	<p>Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (appel) Påstande: — Rettens dom i sag T-268/10 RENV ophæves. — Den anfægtede retsakt annulleres. — Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annullationssøgsmål. — ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	06.07.17
C-290/16	<p>Air Berlin 1. Skal bestemmelsen i artikel 23, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 1008/2008/EF fortolkes således, at luftfartsselskaber skal angive de i litra b), c) og d) nævnte skatter, lufthavnsafgifter og andre afgifter, tillæg eller gebyrer ved offentliggørelsen af deres flybilletpriser i den faktiske størrelse og derfor ikke må inddrage dem delvis i deres flybilletpriser i henhold til denne bestemmelses litra a)? 2. Skal bestemmelsen i artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 1008/2008/EF fortolkes således, at den er til hinder for at anvende en national bestemmelse om almindelige forretningsbetingelser, som er baseret på EU-retten, og hvorefter der af kunder, som ikke har benyttet en flybillet eller har afbestilt den, ikke må opkræves et særskilt ekspeditionsgebyr herfor?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	06.07.17
C-304/16	<p>American Express 1) Finder kravet i artikel 1, stk. 5, og artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) nr. 2015/751 (herefter »IGF«), hvorefter en betalingskortordning med tre parter, der udsteder kortbaserede betalingsinstrumenter sammen med en partner under samme varemærke eller gennem en agent, anses for at være en betalingskortordning med fire parter, kun anvendelse, for så vidt som denne co-brandingpartner eller agent handler som »udsteder« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, stk. 2, i og 29. betragtning til IGF (nemlig når partneren eller agenten har en aftale med betaleren i medfør af hvilken, vedkommende stiller et betalingsinstrument til rådighed med henblik på at initiere og behandle betalernes kortbaserede betalingstransaktioner)? 2) Hvis svaret på det første spørgsmål er »nej«, er IGF's</p>	Erhvervsministeriet Finanstilsynet	GA	06.07.17

	artikel 1, stk. 5, og artikel 2, nr. 18), da ugyldige, for så vidt som de bestemmer, at sådanne ordninger anses for at være betalingskortordninger med fire parter, på grund af: a) en manglende begrundelse i overensstemmelse med artikel 296 TEUF b) åbenbart urigtigt skøn og/eller c) tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet?			
--	--	--	--	--